

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 02 februarie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2011 de inculpatul

Bancu Eugeniu Victor, născut la 09 februarie 1979, originar și domiciliat în mun.Chișinău, or.Cricova, str.Tineretului 30.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 02.07.2010 pînă la 02.02.2011,

instanța de apel de la 02.09.2011 pînă la 13.10.2011,

instanța de recurs de la 06.11.2013 pînă la 29.01.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 02 februarie 2011, Bancu Eugeniu a fost condamnat în baza art.217 alin.(3) lit.c) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă, cu privarea de dreptul de a practica activitatea legată de circulația legală a substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani și 6 luni închisoare.

2. Pentru pronunțarea sentinței instanța a constatat că Bancu Eugeniu, la 17 mai 2010, în jurul orei 19.30, aflându-se la intersecția str.Armenească cu A.Mateevici, mun.Chișinău, a găsit un pachetel de hîrtie în care se afla un praf de culoare bej, despre care și-a dat seama că este heroină și pe care l-a luat, păstrîndu-l la sine pentru folosință proprie, pînă la data de 18 mai 2010, cînd, aflându-se la intersecția str.Armenească cu A.Mateevici, mun.Chișinău, a fost reținut de către colaboratorii de poliție, care l-au condus în incinta CPs Centru din str.Bulgară 40, mun.Chișinău, unde în urma percheziției corporale, în buzunarul stîng al scurtei în care era îmbrăcat, a fost depistat și ridicat un pachetel din hîrtie, în care se afla un praf de culoare bej, care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.268 din 21.05.2010, reprezintă heroină - substanță narcotică, neutilizată în scopuri medicinale, cu masa totală de 0,20 grame, ce se atribuie la proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate în prevederile art.217 alin.(2) Cod penal, pentru care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, invocînd că instanța incorect a apreciat probele administrate pe cauză și neîntemeiat a calificat acțiunile sale, iar la stabilirea pedepsei instanța nu a luat în considerație faptul că are la întreținere patru copii minori, că a încheiat acord de recunoaștere a vinovăției, pentru ce pedeapsa aplicată urma a-i fi redusă cu 1/3, conform prevederilor art.80 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2011, a fost respins, ca nefondat apelul inculpatului.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță au fost amplu analizate și just apreciate, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art.217 alin.(3) lit.c) Codul penal, fiind bazate pe declarațiile însăși ale inculpatului, care a recunoscut că în dimineața zilei de 18.05.2010 a găsit un pachetel de hîrtie în care se afla un praf de culoare bej, dînsul și-a dat seama că este heroină, pe care l-a luat și l-a păstrat pentru folosință proprie, pînă cînd a fost reținut de colaboratorii de poliție.

Referitor la măsura de pedeapsa stabilită lui E.Bancu, instanța de apel a conchis că aceasta este una în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale de care inculpatul a fost recunoscut vinovat și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, care va contribui efectiv la corijarea acestuia, fiind aplicată cu respectarea prevederilor art.61, 75-78, 82 Cod penal, ținîndu-se seama de caracterul și gradul de pericol social al faptei comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante prezente în cauză - recunoașterea vinei, căința sinceră, aflarea la întreținere a copiilor minori, caracteristica negativă, precum și prezența antecedentelor penale nestinse.

5. În recursurile ordinare declarate de către inculpatul E.Bancu, care se vor examina ca un recurs unic, fără a se invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, se solicită casarea hotărîrilor adoptate în cauză, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie recalificate acțiunile sale în prevederile art.217 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blînde, invocînd repetat același motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei hotărîri.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, numai în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

În conformitate cu prevederile art.429 alin.(1) și art.430 alin.(5) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Din conținutul recursului declarant de inculpat se constată că, autorul nu a respectat aceste cerințe, nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și în general nu invocă această normă, nu a specificat careva erori de drept comise la examinarea dosarului, dar critică modul în care instanțele de fond au apreciat circumstanțele cauzei, solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica. Or, conform prevederilor art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Mai mult, Colegiul penal reține că, la moment, inculpatul E.Bancu deja și-a ispășit pedeapsa stabilită în baza hotărîrilor contestate, fiind eliberat din penitenciar la 11.11.2013, în legătură cu ispășirea pedepsei, fapt confirmat prin adeverința Instituției penitenciare.

Conform art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală..

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului declarat de inculpatul E.Bancu, și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429, 430 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Bancu Eugeniu, împotriva sentinței Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 02 februarie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2011, în propria lui cauză penală, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și art.430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu